

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa T.O.-B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Zdrowia
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 3 marca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 marca 2016 r. powódka T. O.-B. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wyróżnione w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wykazują merytoryczną odrębność. Przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Natomiast przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni, podania na czym polegają wątpliwości związane z jego rozumieniem oraz przedstawienia argumentacji świadczącej, że wątpliwości te mają rzeczywisty i poważny charakter, nie należą do

zwykłych wątpliwości, które wiążą się z procesem stosowania prawa. W przypadku, gdy w ramach stosowania tych przepisów powstały już w orzecznictwie sądów określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy.

We wniesionej skardze kasacyjnej skarżąca, nie dostrzegając merytorycznej odmienności pomiędzy przesłankami ujętymi w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., łącznie w odniesieniu do tych przesłanek ujmuje uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, co godzi we właściwe ujęcie wymogów konstrukcyjnych wniosku, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Ponadto skarżąca nie przedstawiła przekonującego wywodu prawnego wykazującego występowanie wymienionych przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Ograniczenie się bowiem do ogólnego sformułowania zagadnienia prawnego, że „wyjaśnienia wymaga kwestia uprawnień Skarbu Państwa do pobierania i zatrzymania pożytków z apteki powódki w okresie od dnia 9 stycznia 1951 r. do dnia 8 marca 1958 r.” nie pozwala na uznanie, iż doszło do wykazania przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zaznaczyć przy tym należy, że w świetle dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego przyjmuje się, iż dla wykazania występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego uzasadniającego przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania konieczne jest wskazanie zagadnienia o charakterze ściśle jurydycznym, tj. przedstawienie go w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi tu zatem wyłącznie o zagadnienie ujęte abstrakcyjnie, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Tymczasem przedstawiony przez skarżącą wywód prawny jest ściśle powiązany ze stanem faktycznym sprawy i w swej istocie sprowadza się polemiki z ustaleniami faktycznymi i stanowiskiem prawnym przyjętym przez Sąd Apelacyjny.

Również w odniesieniu do wniosku dotyczącego przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. skarżąca nie wskazała przepisów, które w jej ocenie budzą poważne

wątpliwości interpretacyjne lub wywołują rozbieżności w orzecznictwie sądów. Tym samym nie spełniła ona wymogów konstrukcyjnych właściwych dla kreacji tej podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Zaznaczyć przy tym należy, że przedstawione przez skarżącą zagadnienie prawne oraz sygnalizowane rozbieżności interpretacyjne związane z pobieraniem i zatrzymywaniem przez Skarb Państwa pożytków z apteki powódki w okresie od dnia 9 stycznia 1951 r. do dnia 8 marca 1958 r. oraz charakteru prawnego zarządu prowadzonego przez Skarb Państwa w odniesieniu do przejętej apteki w swej istocie abstrahują od istoty rozstrzygnięcia przyjętego w sprawie przez Sąd Apelacyjny. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika bowiem, że podstawą oddalenia apelacji powódki było uznanie, iż przedawnieniu uległy roszczenia dochodzone przez powódkę w niniejszej sprawie. Tym samym powódka nie wykazała, aby wskazane przez nią przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania miały znaczenie dla jej rozstrzygnięcia.

W sprawie nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). W przedmiocie kosztów postępowania orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ k.p.c.